38. මහා තණ්හා සංඛය සූත්‍රය.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කාලයක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි වූ, අනේපිඩු මහ සිටුහු විසින් කරවන ලද ජේතවන නම් ආරාමයෙහි වැඩ වාසය කරති. එකල්හි වනාහි කේවට්ටපුත්‍ර වූ සාති නම් භික්ෂුවට මෙබඳු ලාමක වූ මිථ්‍යා දෘෂ්ටියක් උපන්නේ වෙයි. (එනම්) ,මේ එකම විඥානය (භවයෙන් භවයට උත්පතති වශයෙන්) දුවයි, හැසිරෙයි අනිකක් නොවෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එසේ ධර්මය දෙශනා කරනලද බව මම දනිමියි, (කියායි.)

කේවට්ටපුත්‍රවූ සාති නම් භික්ෂුවට මෙබඳු වූ ලාමක මිථ්‍යාදෘෂ්ටියක් පහළවී තිබෙනබව බොහෝ භික්ෂුන්වහන්සේලා ඇසුහ. (කෙබඳු දෘෂ්ටියක්ද යත්) .මේ එකම විඤ්ඤාණය (භවයෙන් භවයට) දුවයි, හැසිරෙයි, අනිකක් නොවෙයි, භග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එසේ ධර්මය දෙශනා කරනලද බව මම දනිමි, (කියායි.) ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු කෙවට්ටපුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුව යම් තැනෙක්හිද එතැනට ගියහ. ගොස්, කෙවට්ටපුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුවට මෙසේ කීවාහුය. ,ඇවැත්නි, තොපට මෙබඳු ලාමක වූ මිථ්‍යා දෘෂ්ටියක් උපන්නේය, යනු ඇත්තක්ද? .මේ එකම විඤ්ඤාණය (භවයෙන් භවයට) දුවයි, හැසිරෙයි, අනිකක් නොවෙයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එසේ ධර්මය දෙශනා කරනලද බව මම දනිමි, (කියායි.) ,ඇවැත්නි, මේ එකම විඤ්ඤාණය භවයෙන් භවයට යයි හැසිරෙයි, අනිකක් නෙවේයයි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එපරිද්දෙන් දෙශනාකරනලද ධර්මය මම දනිමි.යි (සාති භික්ෂුව කිය.)

2. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු, කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති නම් භික්ෂුව, ලාමක වූ මේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් වෙන් කරණු කැමැත්තාහු මතය විචාරමින් කරුණු කියති, මතයෙහි පිහිටුවමින් කරුණු කියති, ඊටහේතු අසමින් කරුණු කියති. .ඇවැත්නි,සාතිය, මෙසේ නොකියව, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දොෂාරොපණය නොකරව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දෙස් කීම හොඳ නැත. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නොවදාරන්නාහ. සාතිය, නොයෙක් ක්‍රමයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් .විඥානය ප්‍රත්‍යයෙන් උපදින්නේයයිද, ප්‍රත්‍යයෙන් තොරව විඥානයාගේ පහළවීමක් නැතැ.යිද වදාරණ ලදී. (කියායි.)

මෙසේද ඒ භික්ෂූන් විසින් මතය විචාරමින් කරුණු කියනු ලැබූ, මතයෙහි පිහිටුවමින් කරුණු කියනු ලැබූ, ඊට හේතු අසමින් කරුණු කියනු ලැබූ සාති භික්ෂුව .මේ එකම විඤ්ඤාණය (භවයෙන් භවයට) දුවයි, හැසිරෙයි, අනිකක් නොවෙයි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එසේ ධර්මය

දෙශනා කරන ලද බව මම දනිමි.යි ඒ ලාමක මිථ්‍යා දෘෂ්ටියම තරයේ අල්ලා ගෙන ව්‍යවහාර කරයි.

3. යම් විටෙක ඒ භික්ෂූහු කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති භික්ෂුව ඒ මේ ලාමක වූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් වෙන්කරන්නට නොහැකි වූවාහුද, එවිට ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද, එතැනට ගියහ. ගොස්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එකපැත්තක උන්හ. එකපැත්තක උන්නාවූ ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීවාහුය.

,සවාමීනි, කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති නම් භික්ෂුවට, .මේ එකම විඥනය (භවයෙන් භවයට) දුවයි, හැසිරෙයි, අනිකක් නොවේයයි එසේ භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් ධර්‍මය දෙශනා කරනලද බව මම දනිමි.යි මෙබඳුවූ, ලාමකවූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටියක් උපන්නේ වෙයි.

,සවාමීනි, කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති භික්ෂුවට .මේ එකම විඤ්ඤාණය (භවයෙන් භවයට) දුවයි, හැසිරෙයි, අනිකක් නොවේයයි එසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්‍මය දෙශනා කරනලද බව දනිමියි. මෙබඳු ලාමක මිථ්‍යා දෘෂ්ටියක් උපන් බව අපි ඇසීමු.

ස්වාමීනි, ඉන්පසු අපි කෙවට්ටපුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුව යම් තැනකද එහි ගියෙමු ගොස් කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති භික්ෂුව ගෙන් මෙසේ ඇසීමු. .ඇවැත්නි, තොපට මෙබඳු වූ ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේය යනු ඇත්තක්ද? .මේ එකම විඤ්ඤාණය (භවයෙන් භවයට) දුවයි, හැසිරෙයි, අනිකක් නොවේ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරනලද ධර්‍මය මම දනිමි. (කියායි) මෙසේ ඇසූ කල්හි කෙවට්ටපුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුව අපට මෙසේ කීවේය. .ඇවැත්නි මේ එකම විඤ්ඤාණය භවයෙන් භවයට යයි හැසිරෙයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එසේ ධර්‍මය දෙශනා කරනලද බව මම දනිමි. (කියායි.)

,ස්වාමීනි, ඉන්පසු අපි කෙවට්ටපුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුව ලාමක වූ මේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් මුදනු කැමැත්තමෝ, මතය විචාරමින් කරුණු කීවෙමු. මතයෙහි පිහිටුවමින් කරුණු කීවෙමු. ඊට හේතු අසමින් කරුණු කීවෙමු. ඇවැත් සාතිය, මෙසේනොකියව, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දෙස් නොකියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දෙස් කීම නුසුදුසුය. සාතිය, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් නොයෙක් ක්‍රමයෙන් .විඤ්ඤාණය ප්‍රත්‍යයෙන් උපදින්නේය, ප්‍රත්‍යයෙන් තොරව විඤ්ඤාණයාගේ ඇතිවිමක් නැතැ.යි දෙශනා කරන ලද්දේය. (යනුවෙනි)

,ස්වාමීනි, මෙසේද මතය විචාරමින් කරුණු කියනු ලැබූ මතයෙහි පිහිටුවමින් කරුණු කියනුලැබූ, ඊටහේතු විචාරමින් කරුණු කියනු ලැබූ කෙවට්ටපුත්‍ර සාති භික්ෂුව .ඇවැත්නි මේ එකම විඤ්ඤාණය භවයෙන් භවයට යයි, හැසිරෙයි, අනිකක් නොවේයයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එසේ ධර්‍මය දෙශනා කරනලද බව මම දනිමි.යි ලාමක වූ ඒ මිථ්‍යා දෘෂ්ටියම තදින් අල්වාගෙන ව්‍යවහාර කරයි.

,ස්වාමීනි, යම් විටෙක අපි කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති භික්ෂුව මේ ලාමක දෘෂ්ටියෙන් වෙන්කරන්ට නොහැකි වීමුද, එහෙයින් අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය කියමු.,

4. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්තරා භික්ෂුවක් කැඳවූහ: (කැඳවා) ,මහණ මෙහි එව මගේ වචනයෙන් .ඇවැත්නි සාතිය, ශාස්තෘන් වහන්සේ කැඳවති.යි කෙවට්ටපුත්‍ර සාති භික්ෂුව කැඳවා එව.යි (කීහ.) .එසේය, ස්වාමීනි.යි කියා ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තරදී කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති භික්ෂුව යම් තැනක්හිද එතැනට ගියේය. ගොස්, කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති භික්ෂුවට මෙසේ කීවේය. .ඇවැත් සාතිය, ශාස්තෘන් වහන්සේ තොප කැඳවන්නාහ (කියායි.) .එසේය, ඇවැත්නි.යි කෙවට්ටපුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුව ඒ භික්ෂුවට උතතරදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එක පැත්තක උන්නේය. එක පැත්තක උන්නාවූ කෙවට්ටපුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුවගෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ ඇසූහ. ,සාතිය, තොපට මෙබඳු වූ ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේය යනු සැබෑද? .මේ එකම විඥානය (භවයෙන් භවයට) යයි, හැසිරෙයි, අනිකක් නොවේයයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එසේ ධර්මය දෙශනා කරනලද බව මම දනිමි.යි (කියායි) ,ස්වාමීනි එසේය, .මේ එකම විඥානය (භවයෙන් භවයට) යයි, හැසිරෙයි. අනිකක් නොවේයයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එසේ ධර්මය දෙශනා කරනලද බව මම දනිමි,යි (කීය.)

,සාතිය, තොප කියන ඒ විඥානය කුමක්ද?,

,ස්වාමීනි, යමෙක් තෙම කථාකෙරේද? සැපදුක් විඳීද? ඒ ඒ භවයෙහි කුසලාකුසල වූ කර්මයන්ගේ විපාකය විඳිද (මාකියන විඥානය) ඒය.,

,හිස් පුරුෂය, කවරෙකුට නම් මා විසින් මෙසේ ධර්මය දෙශනා කරනලද බව තෝ දන්නෙහිද? හිස් පුරුෂය, මාවිසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් විඥ්ඥානය ප්‍රත්‍යයෙන් උපදින්නේයයි කියන ලද්දේ නොවේද? ප්‍රත්‍යයෙන් තොරව විඥ්ඥානයාගේ හටගැනීමක් නැතැ.යි කියන ලද්දේ නොවේද? එසේ තිබියදීත් හිස් පුරුෂය, තෝ තමා වරදවා ගත් මතයෙන් අපටද දොස් නගන්නෙහිය, තමාද නැසෙන්නෙහිය, බොහෝ පව්ද රැස්කර ගන්නෙහිය. හිස් පුරුෂය, තොපට මෙය බොහෝ කලක් අහිත පිණිස, දුක් පිණිස පවතින්නේය.,

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනෙක් භික්ෂූන්ගෙන් මෙසේ ඇසූහ. ,මහණෙනි, කේවට්ටපුත්‍රවූ මේ සාති භික්ෂුවට මේ ශාසනයෙන් ලබන ඥානය නමැති ගින්නෙහි උණුසුමවත් ඇත්තේද?,

,ස්වාමීනි, කෙසේ නම් වන්නේද, ස්වාමීනි, එසේ නොවන්නේමය.,

5. මෙසේ කී කල්හි කේවට්ටපුත්‍රවූ සාති මහණතෙම නිශ්ශබ්ද වූයේ, හැකුළුනු මුහුණ ඇත්තේ, කඳ නමාගත්තේ, මුහුණ පහතට හරවා ගත්තේ, කල්පනා කරන්නේ, කිසිවක් සිතාගත නොහැකිව උන්නේය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කේවට්ටපුත්‍ර සාති භාක්ෂුව නිශ්ශබ්දව, හැකුළුනු මුහුණ ඇතිව කඳ නමාගෙන, මුහුණ පහතට හරවාගෙන, කල්පනා කරමින්, කිසිවක් නොවැටහී සිටිනු දැක, කෙවට්ටපුත්‍රවූ සාති භික්ෂුවට මෙසේ වදාළහ.

හිස් පුරුෂයි, තෝ මේ තොපගේ ලාමක වැරදි මතයෙන් ප්‍රකට වන්නෙහිය. මම භික්ෂූන් විචාරන්නෙමි,යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ගෙන් මෙසේ විචාළහ.

,මහණෙනි,කේවට්ටපුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුව යම්සේ තමා වරදවා ගත් මතයෙන් අපටත් දෙස් තගයිද, තමන් වැනසෙයිද, බොහෝ අකුසලුත් රැස්කර ගනියිද, එබඳුවූ ධර්‍මයක් මා දෙශනා කළ බව තොපි දන්නහුද,.,

නැත සවාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අපට නොයෙක් ක්‍රමයෙන් .විඥානය ප්‍රත්‍යයෙන් උපදින්නේය.යි වදුරණලදි. .ප්‍රත්‍යයෙන් තොරව විඥානයාගේ හටගැන්මක් නැතැ.යි වදාරණ ලදි,.

,මහණෙනි, යහපත, මාදෙසූ ධර්‍මය තොප දන්නා සැටි යහපත්ය, මහණෙනි, තොපට මා විසින් නොයෙක් ක්‍රමයෙන් විඤ්ඤාණය ප්‍රත්‍යයෙන් උපන්නේයයිද, ප්‍රත්‍යයෙන් තොරව විඤ්ඤාණයාගේ හටගැන්මක් නැතැයිද කියන ලදි. මේ කෙවට්ට පුත්‍රවූ සාති මහණ තමා විසින් වරදවා ගන්නා ලද්ද නිසා අපටද දෝෂාරෝපනය කරයි. තමාද වැනසෙයි බොහෝ අකුසල්ද රැස් කරයි. ඒ වනාහි ඒ හිස් පුරුෂයා හටද බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි අහිත පිණිස, දුක් පිණිස පවත්නේය.

6. ,මහණෙනි, යම් යම් ප්‍රත්‍යයක් නිසා විඥනය උපදීද, ඒ ඒප්‍රත්‍යයාගේ නාමයෙන්ම ඒ විඤඤණය ව්‍යවහාරයට යයි. ඇස නිසාද, රූප නිසාද, විඤඤණයක් උපදී. එය .චක්ඛු විඤඤණය.යි ව්‍යවහාරයට යයි. ශ්‍රොතය (කණ) නිසාද, ශබ්ද නිසාද විඤඤණයක් උපදී. එය ශ්‍රොත විඤඤණයයි ව්‍යවහාරයට යයි. ඝ්‍රාණය (නැහැය) නිසාද, ගඳ නිසාද, විඤඤණයක් උපදී. එය ඝාණවිඤඤණයයි ව්‍යවහාරයට යයි. දිව නිසාද, රස නිසාද, විඤඤණයක් උපදී. එය ජිව්හා විඤඤණයයි ව්‍යවහාරයටයයි. කය නිසාද ස්පර්‍ශ නිසාද විඤඤණයක් උපදී. එය කායවිඤඤණයයි ව්‍යවහාරයට යයි. මනස (හිත) නිසාද ධර්‍මනිසාද විඤඤණයක් උපදී. එය මනොවිඤඤණයයි ව්‍යවහාරයට යයි.

,මහණෙනි, යම් යම් ප්‍රත්‍යයක් නිසා යම්සේ ගිනන ඇවිලේද, ඒ ඒ දෙයෙහි නමින්ම ඒ ගින්න ව්‍යවහාරයට යයි. කාෂ්ටය (දර) නිසා ගින්න ඇවිලේද, එය කාෂ්ට ගින්නයයි ව්‍යවහාරයට යයි. සකලික (ගස් පතුරු) නිසා ගිනන ඇවිලේද,එය සකලික ගින්නයයි ව්‍යවහාරයට යයි. තෘණ (වියලි තණ කොළ) නිසා ගින්න ඇවිලේද, එය තෘණ ගින්නයයි ව්‍යවහාරයට යයි. ගොමවැරටි නිසා ගින්න ඇවිලේද, එය ගොම වැරටි ගින්නයයි ව්‍යවහාරයට යයි. ථුස (දහයියා) නිසා ගින්න ඇවිලේද, එය ථුස ගින්නයයි ව්‍යවහාරයට යයි. සංකාර (කුණු රොඩු) නිසා ගින්න ඇවිලේද, එය සංකාර ගින්නයයි ව්‍යවහාරයට යයි.

මහණෙනි, එපරිද්දෙනම යම් යම් ප්‍රත්‍යයක් නිසා විඤඤණය උපදීද, ඒ ඒ ප්‍රත්‍යයන්ගේ නාමයෙන්ම ඒ ඒ විඤඤණය ව්‍යවහාරයට යයි. ඇස නිසාද, රූපයන් නිසාද, විඤඤණයක් උපදී. එය චකබුවිඤඤණයයි කියාම ව්‍යවහාරයට යයි. කණ නිසාද, ශබ්දයන් නිසාද, විඤඤණයක් උපදී. එය සොතවිඤඤණයයි කියාම ව්‍යවහාරයට යයි. නාසය නිසාද, ගන්ධයන් නිසාද, විඤඤණයක් උපදී. එය ඝාණවිඤඤණයයි කියාම ව්‍යවහාරයට යයි. දිව නිසාද, රසයන් නිසාද, විඤඤණයක් උපදී. එය ජිව්හා විඤ්ඤාණයයි කියාම ව්‍යවහාරයට යයි. කය නිසාද, ස්පර්‍ශයන් නිසාද විඤඤණයක් උපදී. එය කායවිඤඤණයයි කියාම ව්‍යවහාරයට යයි.

සිත නිසාද, ධර්මයන් නිසාද විඥානය උපදී. එය මනොවිඥානයයි කියාම ව්‍යවහාරයට යයි.

,මහණෙනි, මෙය (මේ පංචස්කන්ධය) ප්‍රත්‍යයෙන් හට ගත් එකකැයි දක්නහුද?,

,එසේය, සවාමීනි.,

,මහණෙනි, එය ආහාරයෙන් (හෙතුවෙන්) හටගත් එකකැයි දක්නහුද?,

,එසේය, සවාමීනි.,

,මහණෙනි, ආහාරය (හෙතුව) නැතිවීමෙන්, ආහාරය නිසා හටගත් එය නැති වන සවභාව ඇත්තේ යැයි දක්නහුද?,

,එසේය, සවාමීනි.,

,මහණෙනි, මෙය (පංචස්කන්ධය) ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්තේද, නැද්දැයි යන සැකයෙන් විචිකිච්ඡාව පහළ වේද?,

,එසේය, සවාමීනි.,

,එය ආහාරයෙන් (හෙතුවෙන්) හටගත්තේද, නැද්ද යන සැකයෙන් විචිකිච්ඡාව පහළ වේද?,

,එසේය, සවාමීනි.,

,මහණෙනි, ආහාරය (හෙතුව) නැතිවීමෙන් ආහාරය නිසා හටගත් එය නැතිවන්නේද? නැද්ද? යන සැකයෙන් විචිකිච්ඡාව පහළ වේද?,

,එසේය, සවාමීනි.,

" මහණෙනි, මෙය ප්‍රත්‍යයෙන් හටගතේයයි තතුසේ යහපත් නුවණින් දක්නහුට යම් විචිකිච්ඡාවක් වීනම් එය නැති වේද ?"

" එසේය, ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, එය ආහාරයෙන් (හේතුවෙන්) හටගත්තේ යයි තතුසේ යහපත් නුවණින් දක්නහුට යම්

විචිකිච්ඡාවක් වීනම් එය නැති වේද ?"

" එසේය, ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, එය ආහාරයෙන් (හේතුවෙන්) නැතිවීමෙන් ආහාරය නිසා හටගත් එය නැතිවන ස්වභාව උැත්තේ යැයි යයි තතුසේ යහපත් නුවණින් දක්නහුට යම් විචිකිච්ඡාවක් වීනම් එය නැති වේද ?"

" එසේය, ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, මෙය පංචස්කන්දය ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්තේය යන කාරණය සම්බන්දයෙන් තෙපට සැක නැත්ද ?"

" එසේය, නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, එය ප්‍රත්‍යය නැතිවීමෙන් එයින් හටගත් යමක් ඇත්තේද එය නැතිවන ස්වභාව

ඇත්තේය යන කාරණය සම්බන්ධයෙන් තෙපට සැක නැත්ද ?"

" එසේය, නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, මෙය ප්‍රත්‍යයෙන් හටගතේයයි තතුසේ යහපත් නුවණින් දක්නා ලදද ?"

" එසේය, ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, මෙය ආහාර ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්තේය යන කාරණය සම්බන්ධයෙන් තෙපට සැක නැත්ද ?"

" එසේය, නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, එය ප්‍රත්‍යය නැතිවීමෙන් එයින් හටගත් යමක් ඇත්තේද එය නැතිවන ස්වභාව

ඇත්තේය යන කාරණය සම්බන්ධයෙන් තෙපට සැක නැත්ද ?"

" එසේය, නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, තෙපි මෙසේ පිරිසිදුවූ, මෙසේ පැහැදිලිවූ මෙම දැකීම (තෘෂ්ණා දෘෂ්ඨි දෙකකින්)

අල්වාගනිව් නම්, (තෘෂ්ණා දෘෂ්ඨි දෙකකින්) ක්‍රීඩා කරව් නම්, (ධනයකට මෙන්) ඊට කැමති වව් නම් එකෙනෙහි මමත්වයක් ඇතිකර ගනිව් නම් , තෙපි මා විසින් සසර එතෙර කිරීම පිණිස මිස අල්වා නොගැනීම පිණිස පහුරකට උපමා කොට දේශනා කරනලද ධර්‍මය දන්නෝ වන්නහුද ?"

" නැත, ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි,තෙපි මෙසේ පිරිසිදුවූ, මෙසේ පැහැදිලිවූ මෙම දැකීම (තෘෂ්ණා දෘෂ්ඨි දෙකකින්)

අල්වානොගනිව් නම් , (තෘෂ්ණා දෘෂ්ඨි දෙකකින) ක්‍රීඩා නොකරව් නම් , (ධනයකට මෙන්) ඊට කැමති නොවව් නම් එකෙනෙහි මමත්වයක් ඇතිකර නොගනිව් නම්,තෙපි මා විසින් සසර එතෙර කිරීම පිණිස මිස අල්වා නොගැනීම පිණිස පහුරකට උපමා කොට දේශනා කරනලද ධර්‍මය දන්නෝ වන්නහුද ?"

" එසේය, ස්වාමිනි. "

8." මහණෙනි, උපන් සත්වයන්ගේ පැවැත්ම පිණිසද සම්භවය (උප්පත්තිය) සොයන සත්වයන්හට අනුග්‍රහ පිණිසද පවතින මේ ආහාර සතරක් වෙත් කවර සතරක්ද යත් :-දැඩිවූ හෝ සිවුම් හෝ පිඩු කොකොට ගතයුතු ද්‍රව්‍යයෙන්යුත් කබලිංකාර ආහාරය , දෙවැනිවූ ස්පර්‍ශ

ආහාරය , තුන්වැනිවූ මනොසඤ්චෙතනා ආහාරය සතර වැනිවූ විඥාඥණ ආහාරය යන සතරයි.

" මහණෙනි, මේ ආහාර සතර කුමක් නිදාන (මූල කාරණ) කොට ඇත්තහුද? කුමක් උප්පත්ති කොට ඇත්තහුද? කුමක් ජාතිකොට ඇත්තහුද? කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තහුද ?

මේ සතර ආහාරයෝ තෘෂ්ණාව නිදාන කොටඇත්තහ. තෘෂ්ණාව ජාතිකොට ඇත්තාහ. තෘෂ්ණාව ප්‍රභවකොට ඇත්තාහ.

" මහණෙනි, මේ තෘෂ්ණාවද, කුමක් නිධානකොටගෙන ඇත්තිද ? කුමක් සමුදය (පහලවීමට හේතුව) කොටගෙන ඇත්තිද ? කුමක් ජාතිකොට ඇත්තිද? කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තිද ? , තෘෂ්ණාව වේදනාව නිධානකොටගෙන ඇත්තිය. වේදනාව සමුදය කොට ඇත්තිය. වේදනාව ජාතිකොට ඇත්තිය, වේදනාව ප්‍රභවකොට ඇත්තිය.

" මහණෙනි, මේ වේදනාවද, කුමක් නිධාන කොටගෙන ඇත්තිද? කුමක් සමුදය කොටගෙන ඇත්තිද? කුමක් ජාතිකොට ඇත්තිද ? කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තිද ? , වේදනාව ස්පර්ශය නිධාන කොටගෙන ඇත්තිය. ස්පර්ශය සමුදය කොට ඇත්තිය. ස්පර්ශය ජාතිකොට ඇත්තිය, ස්පර්ශය ප්‍රභවකොට ඇත්තිය.

" මහණෙනි, මේ ස්පර්ශය කුමක් නිදානකොටගෙන ඇත්තිද? කුමක් සමුදය කොටගෙන ඇත්තේද? කුමක් ජාතිකොට ඇත්තේද ? කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තේද? ස්පර්ශය තෙම ෂඩායතන් (ඉන්ද්‍රිය සය) නිදානකොට ඇත්තේය. ෂඩායතන සමුදය කොට ඇත්තේය, ෂඩායතන ජාතිකොට ඇත්තේය, ෂඩායතන ප්‍රභවකොට ඇත්තේය.

" මහණෙනි, මේ ෂඩායතනයන් , කුමක් නිදානකොටගෙන ඇත්තිද ? කුමක් සමුදයකොටගෙන ඇත්තිද ? කුමක් ජාතිකොට ඇත්තිද ? කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තිද ? , ෂඩායතයෝ නාමරූපයන් නිදානකොටගෙන ඇත්තාහ. නාමරූපයන් සමුදය කොට ඇත්තාහ. නාමරූපයන් ජාතිකොට ඇත්තාහ. නාමරූපයන් ප්‍රභවකොට ඇත්තාහ.

" මහණෙනි, මේ නාමරූපයෝ , කුමක් නිදානකොටගෙන ඇත්තිද ? කුමක් සමුදයකොටගෙන ඇත්තිද ? කුමක් ජාතිකොට ඇත්තිද ? කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තිද ?, නාමරූපයෝ විඤඤාණය නිදානකොටගෙන ඇත්තාහ.විඤඤාණය සමුදය කොට ඇත්තාහ. විඤඤාණය ජාතිකොට ඇත්තාහ. විඤඤාණය ප්‍රභවකොට ඇත්තාහ.

" මහණෙනි, මේ විඤඤාණය , කුමක් නිදානකොටගෙන ඇත්තිද ? කුමක් සමුදයකොටගෙන ඇත්තිද ? කුමක් ජාතිකොට ඇත්තිද ? කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තිද ? , විඤඤාණය සංස්කාර නිදනකොටගෙන ඇත්තාහ.

සංස්කාර සමුදය කොට ඇත්තාහ. සංස්කාර ජාතිකොට ඇත්තාහ. සංස්කාර ප්‍රභවකොට ඇත්තාහ.

" මහණෙනි, මේ සංස්කාරයෝ , කුමක් නිදානකොටගෙන ඇත්තීද ? කුමක් සමුදයකොටගෙන ඇත්තීද ? කුමක් ජාතිකොට ඇත්තීද ? කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තීද ? , සංස්කාරයෝ අවිද්‍යාව නිදනකොටගෙන ඇත්තාහ.

අවිද්‍යාව සමුදය කොට ඇත්තාහ. අවිද්‍යාව ජාතිකොට ඇත්තාහ. අවිද්‍යාව ප්‍රභවකොට ඇත්තාහ.

9." මහණෙනි, මෙසේ වනාහි අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් (අවිද්‍යාව නිසා) සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාරයන් නිසා විඥ්ඥාණය වෙයි. විඥ්ඥාණය නිසා නාමරූපයෝ වෙති. නාමරූපයන් නිසා ෂඩායතයෝ වෙති. ෂඩායතන් නිසා ස්පර්ශය වෙයි. ස්පර්ශය නිසා වේදනාව වන්නීය. වේදනාව නිසා තෘෂ්ණාව වන්නීය. තෘෂ්ණාව නිසා උපාදානය වෙයි. උපාදානය නිසා භවය වෙයි. භවය නිසා ජාතිය වන්නීය. ජාතිය නිසා ජරාවද, මරණයද,සෝකය, වැලපීමය , කායික දුකය , චෛතසික දුකය ,(දොම්නසය), දැඩි වෙහෙසය , යන මෙහු වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාශියන්ගේ හටගැන්ම වෙයි . ' ජාති ප්‍රත්‍යයෙන් (ජාතිය නිසා) ජරා මරණ දෙක ඇතිවේයැයි " මෙසේ කියන ලදි . මහණෙනි, ජාති ප්‍රත්‍යයෙන් ජරා මරණ වේද ? නොවේද ? තොපිට මෙහිලා කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමිනි, ජාති ප්‍රත්‍යයෙන් ජරා මරණ වෙති . ජාති ප්‍රත්‍යයෙන් ජරා මරණ වන්නාහයි මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වෙයි .

" භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වේද? නොවේද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ?" " ස්වාමිනි, භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වෙයි . භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වේයි, අපට මෙහි අදහස් වෙයි .

" උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වේද ? නොවේද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමිනි, උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වේයි, මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වෙයි .

" තන්හා ප්‍රත්‍යයෙන් උපාදානය වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, තන්හා ප්‍රත්‍යයෙන් උපාදානය වේද? නොවේද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමිනි, තන්හා ප්‍රත්‍යයෙන් උපාදානය වේයි, මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වෙයි .

" වේදනා ප්‍රත්‍යයෙන් තන්හාව වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, වේදනා ප්‍රත්‍යයෙන් තන්හා ව වන්නීද? නොවන්නීද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ?" " ස්වාමිනි, වේදනාප්‍රත්‍යයෙන් තන්හාවවේයි, මෙසේ අපට මෙහිඅදහස් වෙයි .

" ස්පර්ශ ප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, ස්පර්ශ ප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව වන්නීද ? නොවන්නීද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමිනි, ස්පර්ශ ප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව වන්නීයි, මෙසේ අපට මෙහිඅදහස් වෙයි .

" ෂඩායතන ප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශ වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, ෂඩායතන ප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශය වේද? නොවේද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමිනි, ෂඩායතන ප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශය වේයි, මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වෙයි .

" නාමරූප ප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩායතන වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, නාමරූප ප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩායතන වෙත්ද ? නොවෙත් ද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමීනි, නාමරූප ප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩායතන වෙත් . නාමරූප ප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩායතන වෙත් යයි මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වෙයි.

" විඥ්ඥාණ ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූප වෙත්යයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, විඥ්ඥාණ ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූප වේද ? නොවේද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමීනි, විඥ්ඥාණ ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූප වෙත් , විඥ්ඥාණ ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූප වෙත්යැයි මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වෙයි .

" සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් විඥ්ඥාණය වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් විඥ්ඥාණය වේද ? නොවේද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමීනි, සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් විඥ්ඥාණය වේය, සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් විඥ්ඥාණය වේයයි, මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වෙයි .

" අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ වේයයි " මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ වෙත්ද? නොවෙත් ද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ? " " ස්වාමීනි, අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ වෙත්. අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ වෙත්යයි මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වෙයි.

10 .' මහණෙනි මැනවි,' මහණෙනි මෙය වනාහි තොපිද මෙසේ කියව් , මමද එසේ කියමි . මෙසේ මේ හේතුව ඇති කල්හි මේ ඵලය වෙයි. මෙහුගේ උප්පත්තියෙන් මේ ඵලය උපදී එනම් – අවිද්‍යාව ප්‍රත්‍යකොට සංස්කාරයෝ වෙත් . සංස්කාර ප්‍රත්‍යකොට විඥ්ඥාණය වේයි . විඥ්ඥාණය ප්‍රත්‍යකොට නාමරූප වේයි . නාමරූප ප්‍රත්‍යකොට ෂඩායතනය වේයි . ෂඩායතනය ප්‍රත්‍යකොට ස්පර්ශය වේයි . ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යකොට වේදනාව වේයි . වේදනාව ප්‍රත්‍යකොට තණ්හාව වේයි . තණ්හාව ප්‍රත්‍යකොට භවය වේයි . භවය ප්‍රත්‍යකොට ජාතිය වේයි . ජාතිය ප්‍රත්‍යකොට විඥ්ඥාණය වේයි . ජරාව, මරණය , සෝකය, වැලපීමය , කායික දුකය , මානසික දුකය , දැඩි වෙහෙසය , යන මෙහු හටගනිත්. " මෙසේ මේ සියලු දුක් රාශියන්ගේ හටගැන්ම වෙයි.

11 ." අවිද්‍යාගේම ඉතිරි නොකර ගැනීමෙන් සංස්කාරයෝ නිරුධ (නැති කිරීම) වෙත්. සංස්කාර නිරොධ යෙන් විඥ්ඥාණ නිරොධ වෙයි . විඥ්ඥාණ නිරොධයෙන් නාමරූප නිරොධ වෙයි. නාමරූප නිරොධයෙන් ෂඩායතනය නිරොධ වෙයි . ෂඩායතනය නිරොධයෙන් ස්පර්ශය නිරොධ වෙයි . ස්පර්ශය නිරොධයෙන් වේදනාව නිරොධ වෙයි . වේදනාව නිරොධයෙන් තණ්හාව නිරොධ වෙයි . තණ්හාව නිරොධයෙන් උපාදානය නිරොධවෙයි . උපාදානය නිරොධයෙන් භවය නිරොධ වෙයි . භවය නිරොධයෙන් ජාතිය නිරොධ වෙයි . ජාතිය නිරොධයෙන් විඥ්ඥාණ නිරොධ වෙයි . ජරා, මරණ , ශෝක, වැලපීම , දුක් දොම්නස් , දැඩි වෙහෙසය , යන මෙවුහු නිරුධ වෙත් . මෙසේ සියලු දුක් රාශියන්ගේ නිරොධනය වෙයි .

" ජාති නිරොධයෙන් ජරා, මරණ නිරොධය වේ ය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, ජාති නිරොධයෙන් ජරා, මරණ නිරොධය වේද ? නොවේ ද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ?

" ස්වාමිනි, ජාති නිරොධයෙන් ජරා, මරණ නිරොධය වෙයි . ජාති නිරොධයෙන් ජරා, මරණ නිරොධය වෙයි යයි මෙසේ අපට මෙහිඅදහස් වෙයි." භවය නිරුද්ධවීමෙන් . ජාතිය නිරොධය වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, භවය නිරුද්ධවීමෙන් ජාතිය නිරුද්ධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට මෙහි කෙසේ අදහස් වේද ?

" ස්වාමිනි, භවය නිරුද්ධවීමෙන් ජාතිය නිරුද්ධ වෙයි . භවය නිරුද්ධවීමෙන් ජාතිය නිරුද්ධ වෙයි යයි මේසේ අපට මෙහිඅදහස් වෙයි.

" මහණෙනි, උපාදානය නිරුද්ධවීමෙන් භවය නිරුද්ධ වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි . " මහණෙනි, උපාදානය නිරුද්ධවීමෙන් භවය නිරුද්ධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද ?

" ස්වාමිනි, උපාදානය නිරුද්ධ වීමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙයි . උපාදානය නිරුද්ධවීමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙයි යයි , මෙසේ අපට මෙහිඅදහස් වේ ".

"තණ්හාව නිරුද්ධවීමෙන් උපාදානය නිරුද්ධ වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි. " මහණෙනි, තණ්හාව නිරුද්ධවීමෙන් උපාදානය නිරුද්ධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද?

" ස්වාමිනි, තණ්හාව නිරුද්ධ වීමෙන් උපාදානය නිරුද්ධ වෙයි . තණ්හාව නිරුද්ධවීමෙන් උපාදානය නිරුද්ධ වෙයි යයි , මේසේ අපට මෙහිඅදහස් වේ ".

" වේදනාව නිරුද්ධවීමෙන් තණ්හාව නිරුද්ධ වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි . " මහණෙනි, වේදනාව නිරුද්ධවීමෙන් තණ්හාව නිරුද්ධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද ?

" ස්වාමිනි, වේදනාව නිරුද්ධ වීමෙන් තණ්හාව නිරුද්ධ වෙයි . වේදනාව නිරුද්ධවීමෙන් තණ්හාව නිරුද්ධ වෙයි යයි , මෙසේ අපට මෙහිඅදහස් වේ ".

" ස්පර්ශය නිරුද්ධවීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි . " මහණෙනි, ස්පර්ශය නිරුද්ධවීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද ?

" ස්වාමිනි, ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වෙයි . ස්පර්ශය නිරුද්ධවීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වෙයි යයි , මෙසේ අපට මෙහිඅදහස් වේ ".

" ෂඩායතන නිරුද්ධවීමෙන් ස්පර්ශය නිරුද්ධ වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි . " මහණෙනි, ෂඩායතන නිරුද්ධවීමෙන් ස්පර්ශය නිරුද්ධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද ?

" ස්වාමිනි, ෂඩායතන නිරුද්ධ වීමෙන් ස්පර්ශය නිරුද්ධ වෙයි . ෂඩායතන නිරුද්ධවීමෙන් ස්පර්ශය නිරුද්ධ වෙයි යයි , මෙසේ අපට මෙහිඅදහස් වේ ".

" නාමරූප නිරුධ්ධවීමෙන් ෂඩායතනය නිරුධ්ධ වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි." මහණෙනි, නාමරූප නිරුධ්ධවීමෙන් ෂඩායතනය නිරුධ්ධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද?

" ස්වාමීනි, නාමරූප නිරුධ්ධ වීමෙන් ෂඩායතනය නිරුධ්ධ වෙයි . නාමරූප නිරුධවීමෙන් ෂඩායතනයන නිරුධ්ධ වෙයි යයි , මෙසේ අපට මෙහිඅදහස් වේ ".

" විඤඤාණය නිරුධ්ධ වීමෙන් භවය නාමරූපය ම නිරුධය වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි ." මහණෙනි, විඤඤාණය නිරුධවීමෙන් නාමරූපය නිරුධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද ?

" ස්වාමීනි, විඤඤාණය නිරුධ වීමෙන් නාමරූපය නිරුධ වෙයි . විඤඤාණය නිරුධවීමෙන් නාමරූපය නිරුධ වෙයි යයි , මේසේ අපට මෙහිඅදහස් වේ ".

" සංස්කාරයන්ගේ නිරුධවීමෙන් විඤඤාණය නිරුධ වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි . " මහණෙනි, සංස්කාරයන්ගේ නිරුධවීමෙන් විඤඤාණය නිරුධ වේද ? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද ?

" ස්වාමීනි, සංස්කාරයන්ගේ නිරුධ වීමෙන් විඤඤාණය නිරුධ වෙයි . සංස්කාරයන්ගේ නිරුධවීමෙන් විඤඤාණය නිරුධ වෙයි යයි , මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වේ ".

" අවිද්‍යාව නිරුධවීමෙන් සංස්කාරයෝ නිරුධ වේය'යි මෙසේ මෙය කියන ලදි . " මහණෙනි, අවිද්‍යාව නිරුධවීමෙන් සංස්කාරයෝ නිරුධ වේද? නොවේ ද ? තොපිට කෙසේ හෝ අදහස් වේද?

" ස්වාමීනි, අවිද්‍යාව නිරුධ වීමෙන් සංස්කාරයෝ නිරුධ වෙයි . අවිද්‍යාව නිරුධවීමෙන් සංස්කාරයෝ නිරුධ වෙයි යයි , මෙසේ අපට මෙහි අදහස් වේ ".

12 .' මහණෙනි මැනවි, ' මහණෙනි මෙය වනාහි තොපිද මෙසේ කියන්නාය, මමද එසේ කියන්නෙමි. මෙසේ මේ හේතුව ඇති කල්හි මේ ඵලය නොවෙයි. මේ හේතුහුගේ නිරෝධයෙන් මේ ඵලය නිරුද්ධ වෙයි. එනම් අවිද්‍යාව නිරුද්ධ වීමෙන් සංස්කාර නිරුද්ධ වෙයි. සංස්කාර නිරුද්ධවීමෙන් නාමරූප නිරුද්ධ වෙයි.

නාමරූප නිරුද්ධවීමෙන් ෂඩායතනය නිරුද්ධ වෙයි . ෂඩායතනය නිරුද්ධවීමෙන් ස්පර්ශය නිරුද්ධ වෙයි . ස්පර්ශය නිරුද්ධවීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වෙයි. වේදනාව නිරුද්ධවීමෙන් තණ්හාව නිරුද්ධ වෙයි. තණ්හාව නිරුද්ධවීමෙන් උපාදානය නිරුද්ධ වෙයි. උපාදානය නිරුද්ධවීමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙයි. භවය නිරුද්ධවීමෙන් ජාතිය නිරුද්ධ වෙයි.

ජාතිය නිරුද්ධවීමෙන් ජරා, මරණ, ශෝක, වැලපීම , දුක් දොම්නස් , දැඩි වෙහෙසය , යන මෙවුහු නිරුධ වෙත්. මෙසේ සියලු දුක් රාශියන්ගේ නිරොධය වෙයි. මහණෙනි ,තෙපි මෙසේ දන්නාහු , ' අපි අතීතකාලයෙහි වූයෙමුද ? නෙවූයෙමුද ? අතීතකාලයෙහි කවුරුන් වූයෙමුද ? අතීතකාලයෙහි කවුරුන් වීමුදැ ' යි (තෘෂ්ණා දෘෂ්ඨි වශයෙන්) අතීතයට දුවන්නාහුද ? "

" නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි,තෙපි මෙසේ දන්නාහු , මෙසේ දක්නාහු ,අපි අනාගත කාලයෙහි වන්නෙමු ද ? අනාගත කාලයෙහි නොවන්නෙමු ද ? අනාගත කාලයෙහි කවරෙක් වන්නෙමු ද ? අනාගත කාලයෙහි කෙසේ හෝ වන්නෙමු ද ? අනාගත කාලයෙහි කවුරුන්ව් කවුරුන් වන්නෙමු ද ? කියා අනාගත කෙලවරට (තෘෂ්ණා දෘෂ්ඨි වශයෙන්) දුවන්නාහුද ?

" නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි,තෙපි මෙසේ දන්නාහු , මෙසේ දක්නාහු , මම වෙම් ද ? මම නොවෙම් ද ? කුමක් වෙම් ද ?

කෙසේ වෙම් ද ? මේ සත්වතෙම කොයින් ආයේ ද ? හෙතෙම කොහි යන්නෙක් වන්නේ දැයි දැන් පවත්නා කාලය සම්බන්ධයෙන් තමා ගැන කෙසේ කෙසේ දැයි පැවති සැක ඇත්නාහුද ? "

" නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි,තෙපි මෙසේ දන්නාහු මෙසේ දක්නාහු ," අපගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ ගරු කටයුත්තෙක,

අපි ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි, ගෞරවයෙන් මෙසේ කියමු. යි කියන්නහුද ?..

" නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි,තෙපි මෙසේ දන්නාහු මෙසේ දක්නාහු ," ශ්‍රමණතෙම අපට මෙසේ කීයේය . ශ්‍රමණ යන්ගේ වචන යෙන් අපි මෙසේ කියමු. යි කියන්නහුද ?"

" නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි,තෙපි මෙසේ දන්නාහු මෙසේ දක්නාහු ," අන්‍ය ශාස්තෘවරයෙකු අදහන්නාහුද ?..

" නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි,තෙපි මෙසේ දන්නාහු මෙසේ දක්නාහු ," නොයෙක් තීර්ථකයන්ගේ හා බමුණන්ගේ වත් පිළිවෙත් හා ඇදහීම් සාර වශයෙන් පිළිගන්නා හුද ? "

" නැත ස්වාමිනි. "

" මහණෙනි, තෙපි, තමන් විසින් යමක් දැන ගන්නා ලදනම්,තමන් විසින් යමක් දක්නා ලද නම් තමන් විසින් යමක් අවබෝධ කරගන්නා ලද නම් තොප කියන්නේ එයම නොවේ ද ? "

" එසේය ස්වාමිනි. "

13 .' මහණෙනි , යහපත මහණෙනි ,මා විසින් මේ මෙලොවදීම විපාක දෙන්නාවූ , කල් නොයවා විපාක දෙන්නාවූ ,එව, බලව, යන විධියට සුදුසුවූ ,නුවණැත්තන් විසින් තමතමන් කෙරෙහිලා දතයුතුවූ ධර්මයෙන් තෙපි (නිර්වාණයට) පමුණුවන ලද්දාහ. මහණෙනි මේ ධර්මය මෙලොවදීම විපාක දෙන සුළුය , එව, බලව යන

විධියට සුදුසුය. තමතමන්ගේ සිතට එළවිය යුතු ගුණයෙන් යුක්තය. නුවණැත්තන් විසින් තම තමන් කෙරෙහිලා දතයුතු යැ'යි මෙසේ යමක් කියන ලදද ? එය මේ සඳහා කියන ලදි.

" මහණෙනි , කරුණු තුනකගේ එක්වීමෙන් ගර්භයාගේ හටගැනීම වෙයි.මේ ලොකයෙහි මව්පිය දෙදෙනා එක්වූවාහු නමුත් මවුතොමෝත් ඔසප් නොවූවාද , ගන්ධර්වයා (ගර්භයෙහි ඉපදිය යුතු තැනැත්තා) එළඹ නොසිටියේවේද ඒතාක් ගර්භය හටගැනීමක් නොවේ . මෙහි, මවුපිය දෙන්නා එක්වූවාහු වෙත්ද , මවුතොමෝත් ඔසප්වූවා වේද, ඉපදිය යුතු පුත්ගලයා එළඹ නොසිටියේ නම් ඒතාක් ගර්භය හටගැණීම නොසිදු වෙයි .

14 .' මහණෙනි , යම් හෙයකින් මවුපිය දෙදෙන එක්වූවාහුද මව් තොමෝද ඔසප්වූවා වේද, ඉපදිය යුතු පුත්ගලයාත් එළඹ සිටියේ වේද , මේ කරුණු තුන එක්වීමෙන් ගර්භයාගේ හටගැනීම වෙයි . ' මහණෙනි , මව් තොම නවමසක් හෝ දසමසක් හෝ මහත්වූ ජීවිත සැකයෙන් යුක්තව ඒ දරුගැබ වදයි . මවුතොමෝ උපන්නාවූ මොහු සිය ලෙයින් පොෂ්‍ය කරයි .මහණෙනි , තනකිරිය යි යමක් වේද , එය මේ ශාසන යෙහි ' ලේ ' සිය ව්‍යවහාර වෙයි .

" මහණෙනි ,ඒ මේ කුමාරතෙම වැඩීමට පැමිණ, ඉන්ද්‍රයන්ගේ මේරීමට පැමිණ ,කුමරුවන්ගේ යම් ක්‍රීඩා භාණ්ඩයෝ වෙත්ද , එයින් සෙල්ලම් කරයි. එනම් : (ගම් දරුවන් සෙල්ලම් කරන) කුඩා නගුල්ය, ගුඩු ගැසීමය ,රෝද ගැසීමය, කුඩා දුනුවලින් විදීමය ,කුඩා රථ පැදීමය. (යන සෙල්ලම් කරයි)

" මහණෙනි ,ඒ මේ කුමාරතෙම වැඩීමට පැමිණ, ඉන්ද්‍රයන්ගේ මේරීමට පැමිණ ,පංචකාම සම්පත්තියෙන් සම්පූර්ණ වූයේ , යුක්තවූයේ ඉන්ද්‍රයන් පිනවයි . ඇසින් බලා දතයුතුවූ , යහපත්වූ , මන වඩන්නාවූ , ප්‍රිය සවභාව ඇති , ආසාව ඇතිකරන්නාවූ , සිත් අලවන්නාවූ , රූපයන්ගෙන්ද ,කණින් අසා දතයුතුවූ , යහපත්වූ , මන වඩන්නාවූ , ප්‍රිය සවභාව ඇති , ආසාව ඇතිකරන්නාවූ , සිත් අලවන්නාවූ ,ශබ්දයන්ගෙන්ද , නාසයෙන් විදදතයුතුවූ , යහපත්වූ , මන වඩන්නාවූ , ප්‍රිය සවභාව ඇති , ආසාව ඇතිකරන්නාවූ , සිත් අලවන්නාවූ , ගන්ධයෙන්ද , දිවෙන් විද දතයුතුවූ , යහපත්වූ, මන වඩන්නාවූ, ප්‍රිය සවභාව ඇති, ආසාව ඇතිකරන්නාවූ , සිත් අලවන්නාවූ රසයෙන්ද , කයින් විදතයුතුවූ , යහපත්වූ , මන වඩන්නාවූ , ප්‍රිය සවභාව ඇති , ආසාව ඇතිකරන්නාවූ , සිත් අලවන්නාවූ ස්පර්ශයෙන්ද,(පස්කම් සැප විදියි).

,හෙතෙම ඇසින් රූපය දැක, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයයෙහි ඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයයෙහි නොසතුටට පැමිණෙයි.ශරීරය පිළිබඳව සිහිය නැතිව අකුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි . යම් තැනෙක ඔහුගේ මේ ලාමක අකුසලයෝ ඉතිරි නොවී නැති වෙත්ද, ඒ චෙතො විමුක්තිය හෝ ප්‍රඥා විමුක්තිය හෝ නොදනියි .

,හෙතෙම මෙසේ රාගයට හා ද්වෙෂයට (තරහවට) පැමිණියේ සැපවූද , දුක්වූද ,උපෙක්ෂා සහගතවූද ,යම්කිසි වේදනාවක් විඳීද , හෙතෙම ඒ වේදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු වෙයි. අනේ සැපයයි කියයි. එහිම ගිලී සිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු වන්නාවූ, එය සැපයයි කියන්නාවූ , එහිම ගැලී සිටින්නාවූ,ඔහුට තණ්හාව උපදියි. වේදනාවන් කෙරෙහි යම්

තෘෂ්ණාවක් වේද එය උපාදානයයි. ඕහට උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි. භවය ප්‍රත්‍යයකොට ජාතිය වෙයි . ජාතිය ප්‍රත්‍යයකොට ජරාවය ,මරණය , ශොකය ,වැලපීමය ,කයෙහි දුකය , සිතෙහි දුකය , දැඩි වෙහෙසය යන මොවුහු ඇතිවෙත් . මෙසේ මේ සියලු දුක් රාශිය ඇතිවීම වෙයි.

,කණින් ශබ්දය අසා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති ශබ්දයෙහි ඇලෙයි අප්‍රිය ස්වභාව ඇති ශබ්දයෙහි නොසතුටට පැමිණෙයි. කය පිලිබඳ සිහිය එළඹ නොසිටියේ අකුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනෙක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද,ඒ චිත්ත විමුක්තියද,ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් නොදනී.හෙතෙම මෙසේ රාග,වෙෂ දෙකට පැමිණියේ සැපවූද, දුක්වූද, උපෙක්ෂා සහගතවූද, යම්කිසි වේදනාවක් විඳිද ඒ වේදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු වෙයි. (තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සැපයයි කියයි) තෘෂ්ණාවෙන් ගැලී සිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු වන්නාවූ, මගේ යයි කියන්නාවූ, ගැලී සිටින්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව උපදී. වේදනාවන් කෙරෙහි යම් තෘෂ්ණාවක් වේද එය උපාදානයයි . ඔහුට උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි .භවය ප්‍රත්‍යයකොට ජාතිය වෙයි . ජාතිය ප්‍රත්‍යයකොට ජරාව, මරණය ,ශොකය , වැලපීමය ,කයෙහි දුකය ,සිතෙහි දුකය,දැඩි වෙහෙසය යන මොවුහු ඇති වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසියගේ ඇතවීම වෙයි.

,නාසයෙන් ගන්ධය ආඝ්‍රාණයකොට ප්‍රිය ස්වභාව ඇති ගන්ධයෙහි ඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති ගන්ධයෙහි නොසතුටට පැමිණෙයි. කය පිලිබඳ සිහිය එළඹ නොසිටියේ අකුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනෙක ඔහුගේ ලාමකවූ අකසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද,ඒ චිත්ත විමුක්තියද,ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් නොදනී.හෙතෙම මෙසේ රාග,වෙෂ දෙකට පැමිණියේ සැපවූද, දුක්වූද, උපෙක්ෂා සහගතවූද, යම්කිසි වේදනාවක් විඳිද ඒ වේදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු වෙයි. (තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සැපයයි කියයි) තෘෂ්ණාවෙන් ගැලී සිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු වන්නාවූ, මගේ යයි කියන්නාවූ, ගැලී සිටින්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව උපදී. වේදනාවන් කෙරෙහි යම් තෘෂ්ණාවක් වේද එය උපාදානයයි . ඔහුට උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි .භවය ප්‍රත්‍යයකොට ජාතිය වෙයි . ජාතිය ප්‍රත්‍යයකොට ජරාව, මරණය ,ශොකය ,වැලපීමය ,කයෙහි දුකය ,සිතෙහි දුකය,දැඩි වෙහෙසය යන මොවුහු ඇති වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසියගේ ඇතවීම වෙයි.

15 ,දිවෙන් රසයවිඳ ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රසයෙහි ඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රසයෙහි නොසතුටට පැමිණෙයි . කය පිලිබඳ සිහිය එළඹ නොසිටියේ අකුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි . යම් තැනෙක ඔහුගේ ලාමක වූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද ,ඒ චිත්ත විමුක්තියද, ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් නොදනී. හෙතෙම මෙසේ රාග වෙෂ දෙකට පැමිණියේ සැපවූද , ,දුක්වූද ,උපෙක්ෂා සහගතවූද යම් කිසි වේදනාවක් විඳිද ඒ වේදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් සතුටු වෙයි . **(තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සැපයයි කියයි)** තෘෂ්ණාවෙන් ගැලී සිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු වන්නාවූ , මගේ යයි කියන්නාවූ ,ගැලී සිටින්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව උපදී. වේදනාවන් කෙරෙහි යම් තෘෂ්ණාවක් වේද එය උපාදානයයි. ඔහුට උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන්

භවය වෙයි. භවය ප්‍රත්‍යය කොට ජාතිය වෙයි . ජාතිය ප්‍රත්‍යයකොට ජරාව, මරණය ,ශොකය ,වැලපීමය ,කයෙහි දුකය ,සිතෙහි දුකය,දැඩි වෙහෙසය යන මොවුහු ඇති වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාශියගේ ඇතිවීම වෙයි.

,කයින් ස්පර්ශයක් ස්පර්ශකොට ප්‍රිය ස්වභාවය ඇති ස්පර්ශයෙහි ඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති ස්පර්ශයෙහි නොසතුටට පැමිණෙයි. කය පිළිබඳ සිහිය එළඹ නොසිටියේ අකුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද, ඒ චිත්ත විමුක්තියද ,ප්‍රඥා විමුක්තියද, ඇති සැටියෙන් නොදනී. හෙතෙම මෙසේ රාග වෙෂ දෙකට පැමිණියේ සැපවූද , දුක්වූද ,උපෙක්‍ෂා සහගතවූද ,යම් කිසි වේදනාවක් විඳිද ඒ වේදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු වෙයි .(තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සැපයයි කියයි) තෘෂ්ණාවෙන් ගැලී සිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු වන්නාවූ, මගේ යයි කියන්නාවූ, ගැලී සිටින්නාවූ ,ඔහුට තෘෂ්ණාව උපදී වේදනාවන් කෙරෙහි යම් තෘෂ්ණාවක් වේද එය උපාදානයයි .ඔහුට උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි. භවය ප්‍රත්‍යයකොට ජාතිය වෙයි .ජාතිය ප්‍රත්‍යයකොට ජරාව, මරණය ,ශොකය ,වැලපීමය ,කයෙහි දුකය ,සිතෙහි දුකය,දැඩි වෙහෙසය යන මොවුහු ඇති වෙත් . මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසියගේ ඇතවීම වෙයි.

,සිතින් ධර්ම අරමුණු දැන ප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණෙහි ඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණෙහි නොසතුටට පැමිණෙයි . කය පිළිබඳ සිහිය එළඹ නොසිටියේ අකුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනෙක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද,ඒ චිත්ත විමුක්තියද, ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් නොදනී. හෙතෙම මෙසේ රාග වෙෂ දෙකට පැමිණියේ සැපවූද, දුක්වූද, උපෙක්‍ෂා සහගතවූද, යම් කිසි වේදනාවක් විඳිද ඒ වේදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු වෙයි. (තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සැපයයි කියයි) තෘෂ්ණාවෙන් ගැලී සිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු වන්නාවූ මගේ යයි කියන්නාවූ ,ගැලී සිටින්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව උපදී වේදනාවන් කෙරෙහි යම් තෘෂ්ණාවක් වේද එය උපාදානයයි ඔහුට උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි. භවය ප්‍රත්‍යයකොට ජාතිය වෙයි .ජාතිය ප්‍රත්‍යයකොට ජරාව මරණය ශොකය වැලපීමය කයෙහි දුකය සිතෙහි දුකය දැඩි වෙහෙසය යන මොවුහු ඇති වෙත් මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසියගේ ඇතිවීම වෙයි.

16 ,මහණෙනි , එසේම මේ ලොකයෙහි අර්හත්වූ, සම්‍යක් සම්බුද්ධවූ , විද්‍යාචරණ සම්පන්න වූ , යහපත් ගති ඇත්තාවූ ,සියලු ලෝකයන් දන්නාවූ ,ශ්‍රේෂ්ඨවූ ,හික්මවිය යුතු පුරුෂයන් දමනය කිරීමෙහි රියැදුරෙකු වැනිවූ ,දෙවිමිනිසුන්ට ගුරුවරයෙක්වූ ,චතුස්සත්‍ය අවබොධ කළාවූ තථාගත කෙනෙක් මෙලොව උපදනාහ .ඒ තථාගත තෙමේ දෙවියන් සහිතවූ ,මරුන් සහිතවූ, බ්‍රහ්මයන් සහිතවූ ,මහණ බමුණන් සහිතවූ ,දෙව් මිනිසුන් සහිතවූ මේ ලොකය ස්වකීය විශේෂ ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කොට ප්‍රකාශ කරයි .ඒ තථාගතයන් වහන්සේ මුල යහපත්වූද ,මැද යහපත්වූ , අවසානය යහපත්වූද, අර්ථ සහිතවූ ,දස වැදෑරුම් අක්‍ෂර සම්පත්තියෙන් යුක්තවූ ,සියලු ආකාරයෙන් සම්පූර්ණවූ, පිරිසිදුවූ ශාසන බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යාව ප්‍රකාශ කරති.

,ඒ ධර්මය ගෘහපතියෙක් හෝ , ගෘහපති පුත්‍රයෙක් හෝ, අන් කුල අතුරෙන් එක් කුලයක උපන්නෙක් හෝ අසයිද, ඔහු ඒ ධර්මය අසා තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ඇති කරයි. ඔහු ඒ ශ්‍රද්ධාවෙන් යුක්ත වූයේ මෙසේ සලකන්නේය. .ගිහිගෙයි විසීම අවහිර සහිතය. කෙලෙස් දූවිලි උපදින තැනකි. මහණකම වනාහි කිසිවක් නොමැති අවකාශය මෙන් නිදහස්ය. ගිහිගෙයි වසන්නහු විසින් සියලු ආකාරයෙන් සම්පූර්ණවූ , සියලු ආකාරයෙන් පිරිසිදුවූ , ලියවූ හක්ගෙඩියක් වැනි මෙම බ්‍රහ්මචරියාවෙහි හැසිරෙන්ට නොහැක්කේය . මෙම කෙස් දැළිරැවුලු කපාදමා සිවුරු හැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සස්නෙහි මහණ වන්නෙම් නම් ඉතා යහපතැයි කියායි.

17 ,ඔහු පසු කාලයක ස්වල්පවූ හෝ බොහෝවූ හෝ සම්පත්හැර, ස්වල්පවූ හෝ බොහෝවූ හෝ නෑ පිරිස් හැර, කෙස්දැළිරැවුලු කපා දමා, සිවුරු හැඳ, ගිහිගෙන් නික්ම, සස්නෙහි මහණ වන්නේය. එසේ මහණවූ හෙතෙම භික්ෂු සීලයෙන් යුක්තවූයේ, ප්‍රාණවධය හැර, ඉන් සම්පූර්ණයෙන් වැලකුණේ බහා තබන ලද දඬු ඇත්තේ, බහා තබන ලද ආයුධ ඇත්තේ, පව් කිරීමෙහි ලජ්ජා ඇත්තේ, කරුණාවන්ත වූයේ, සියලු ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හිත අනුකම්පාව ඇතුව වාසය කෙරේ නොදුන් දෙය ගැනීමෙන් වෙන්ව, එයින් සම්පූර්ණයෙන් වැලකුණේ, දුන් දෙයම ගන්නේ, දුන් දෙයම කැමති වන්නේ, සොර නොවූ, පිරිසිදුවූ සිතින් යුක්තව වාසයකෙරේ. අබ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යාව හැර උතුම් පැවතුම් ඇත්තේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සංසර්ගය නම්වූ ග්‍රාම ධර්මයෙන් වෙන් වූයේ බ්‍රහ්මචාරීවේ.

බොරු කීමෙන් දුරුව, ඉන් සම්පූර්ණයෙන් වැලකුණේ, සැබෑ වචන කියන්නේ, සැබැවින් සැබව ගලපන ගති ඇතුව ස්ථිර කථා ඇත්තේ, ඇදහිය යුතු වචන ඇත්තේ, ලෝකයා අතර විරුද්ධ කථා ඇති නොකෙරේ. පිසුනු බස් හැර, ඉන් සම්පූර්ණයෙන් වැලකුණේ, මෙතැනින් අසා මොවුන් බිඳවීම පිණිස එතැන නොකියන ගති ඇත්තේ, එතැනින් අසා මොවුන් බිඳවීම පිණිස මෙතැන නොකියන ගති ඇත්තේ, මෙසේ භේද වූවන් ගලපන්නේ, සමගි වූවන්ගේ සමගිය තහවුරු කිරීමට අනුබල දෙන්නේ, සමගියෙහි ඇලුම් බහුල කොට ඇත්තේ, සමගිකම්හි ඇලුනේ, සමගිකම්හි සතුටුවන ගති ඇත්තේ සමගිය ඇති කරණ වචන කියන්නේය.

එරුෂ වචනය හැර ඉන් සම්පූර්ණයෙන් වැලකුණේ, යම් වචනයක් නිදොස් වේද, කණට මිහිරිද, ප්‍රෙමණීයද, සතුටු කරයිද, යහපත්ද, බොහෝ දෙනාට ප්‍රියද, බොහෝ දෙනාගේ හිත් ප්‍රිය කරන්නේද, එබඳු වචනම කියන්නේ වේ. හිස්වූ ප්‍රලාප කථා හැර ඉන් සම්පූර්ණයෙන් වැලකුණේ, කාලයට සුදුසු කථා කරන්නේ, සිදුවූ වචනම කියන්නේ, අර්ථයෙන් යුක්තවූ, ධර්මයෙන් යුක්තවූ විනයයෙන් යුක්තවූ වචන කියන්නේ, සුදුසු කල්හි. උපමා හා කරුණු සහිතවූ, සීමා ඇති, අර්ථයෙන් යුත්, නිධානයක් මෙන් සිතෙහි තැබිය යුතු වචන කියන්නේ වේ.

18. 'හෙතෙම තණ. ගස්, වැල්, සිඳීම් බිඳීම් ආදියෙන් වැලකුණේ වෙයි, එක් වේලක් වළඳන්නේ රාත්‍රි භොජනයත් හා විකාල භොජනයෙන් වැලකුණේ වෙයි. නැටීම්, ගී කීම්, බෙර ආදිය වැයීම්, විසූලු දැකීම් යන මෙයින් වැලකුණේ වෙයි. මල්, ගඳ විලවුන් පැළඳීම, ඉන් සැරසීම, අඩු තැන් පිරවීමෙන් අලඞකාර කිරීම යන මෙයින් වැලකුණේ වෙයි. උස් අසුන් මහ අසුන් යන මෙයින් වැලකුණේ වෙයි. රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගැන්මෙන් වැලිකුණේ වෙයි. අමු ධාන්‍ය වර්ග

පිළිගැන්මෙන් තොරවූයේ වෙයි. අමු මස් පිළිගැන්මෙන් තොරවූයේ වෙයි. ස්ත්‍රීන්, තරුණියන් පිළිගැන්මෙන් තොරවූයේ වෙයි. වැඩකරුවන් වැඩකාරියන් පිළිගැන්මෙන් තොර වූයේවෙයි, එළුවන් බැටලුවන් පිළිගැනීමෙන් වැළකුණේ වෙයි. ඌරන්, කුකුළන් පිළිගැනීමෙන් වැළකුණේ වෙයි. ඇතුන් ගවයින්, අසුන්, වෙළඹුන් පිළිගැන්මෙන් වැළකුණේ වෙයි. කෙත්, වත්, පිළිගැනීමෙන් වැළකුණේ වෙයි. ගිහින්ගේ දූත මෙහෙවරය, ගෙන්ගෙට යන මහත් මෙහෙවරය යන මෙයින් වැළකුණේ වෙයි. විකිණීම මිළට ගැනීම යන මෙයින් වැළකුණේ වෙයි. තරාදියෙන් හොර කිරීම, රන් නොරන් කිරීමාදියෙන් හොර කිරීම, මැනීමෙන් හොර කිරීමාදියෙන් වැළකුණේ වෙයි. හිමියන් අහිමි කිරීමාදිය සඳහා අල්ලස් ගැන්මය, උපායෙන් අනුන් රැවටීමය, යකඩ ආදි ලොහ රන් රිදියයි අඟවා වඤ්චා කිරීමය, නොයෙක් ආකාරවූ කුට්ල ප්‍රයොගය යන මෙයින් වැළකුණේ වෙයි. කැපීමය, බැඳීමය, සැඟවී සිට වස්තු පැහැරගැන්මය, ගම් නියම් ගම් ආදිය පැහැරීමය, බලාත්කාරකමින් වස්තු පැහැර ගැන්මය, යන මෙයින් වැළකුණේ වෙයි.

19. "හෙතෙමේ යම්තම් කය වැසීමට තරම්වූ සිවුරෙන්ද,යැපීමට ප්‍රමාණවූ ආහාරයෙන්ද සතුටු වන්නේ වේ. ඔහු යම් යම් තැනකට යේ නම් ඒ ඒ තැනට එය ගෙන යන්නේ වෙයි. යම්යේ පක්ෂියෙක් යම් තැනකට පියාඹා යේ නම් ඒ සියලු තැන පියාපත් බර පමණකින් යුක්තව පියඹා යේද, එපරිද්දෙන්ම භික්ෂු තෙමේද ශරීරිය වැසීමට ප්‍රමාණවූ සිවුරෙන්ද, යැපීමට ප්‍රමාණවූ ආහාරයෙන්ද සතුටු වන්නේවේ. ඔහු යම් තැනකට යා නම් ඒ ඒ තැන එය රැගෙණම යයි. හෙතෙමේ මේ උතුම් සීලයෙන් යුක්තවූයේ තම සන්තානයෙහි නිරවද්‍යවූ සැපය විඳින්නේය.

" හෙතෙමේ, ඇසින් රූපයක් දැක. එය නිමිති වශයෙන් නොගනී. නැවත නැවත මතක් වන සේ සිතට නොගනී. යමක් හේතුකොටගෙන ලොභ, ද්වේෂ අකුශල ධර්මයෝ හිතට ඇතුල් වන්නාහුද, එහි සංවරය පිණිස ඔහු පිළිපදී. ඔහු තමාගේ චක්ෂු ඉන්ද්‍රියය රකී, චක්ෂු ඉන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණේ.

' කණින් ශබ්දයක් අසා එය නිමිති වශයෙන් නොගනී. නැවත නැවත මතක්වනසේ නොගනී යමක් හේතුකොටගෙන ශ්‍රොතෙන්ද්‍රිය(කන්) අසංවරව වසන්නහුට ලොභ ද්වේෂ අකුශල ධර්මයෝ උපදින්ද, ඒ ශ්‍රොත ඉන්ද්‍රියයෙහි සංවරය පිණිස පිළිපදියි. ශ්‍රොත ඉන්ද්‍රියය රකී. ශ්‍රොත ඉන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

' නාසයෙන් ගඳක් ආඝ්‍රාණය කොට එය නිමිති වශයෙන් නොගනී. නැවත නැවත මතක්වනසේ සිතට නොගනී. යමක් හෙතුකොටගෙන ඝ්‍රානෙන්ද්‍රියය (නාසය) අසංවරව වාසය කරන්නහුට ලොභ ද්වේෂ අකුශල ධර්මයෝ උපදින්ද, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදියි. ඝානෙන්ද්‍රියය රකියි. ඝානෙන්ද්‍රියයාගේ සංවරයට පැමිණෙයි. දිවෙන් රසයක් විඳ එය අරමුණු වශයෙන් නොගනී. නැවත නැවත මතක් වනසේ සිතට නොගනී. යමක් හේතුකොටගෙන ජිව්හේන්ද්‍රියය සංවර නොකොට වාසය කරන්නාහට ලොභ ද්වේෂ අකුශල ධර්මයෝ උපදින්ද එහි සංවරය පිණිස පිළිපදියි. ජිව්හේන්ද්‍රියය (දිව) ආරක්ෂා කරයි. ජිව්හේන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

' කයින් පහසක් ස්පර්ශකොට නිමිති වශයෙන් නොගනියි. නැවත නැවත මතක්වනසේ සිතට නොගනියි. යමක් හේතු කොට කායෙන්ද්‍රියය අසංවරව වාසය කරන්නහුට ලොභ ද්වේෂ අකුසල ධර්මයෝ උපදිත් ද, ඒ කායෙන්ද්‍රියය සංවරය පිණිස පිළිපදියි. කායෙන්ද්‍රියය ආරක්ෂාකරයි. කායෙන්ද්‍රියේ සංවරයට පැමිණෙයි. සිතින් ධර්මාරම්මණයක් දැන නිමිති වශයෙන් නොගනී. නැවත නැවතත් මතක්වනසේ සිතට නොගනී. යම් හෙයකින් සිත අසංවරව වාසය කරන්නහුට ලොභ ද්වේෂ අකුශල ධර්මයෝ උපදිත්ද, ඒ මනීන්ද්‍රියය (සිත) සංවරය පිණිස පිළිපදියි. මනින්ද්‍රියය රකී. මනීන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණෙයි. හෙතෙමේ මේ උතුම් ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූයේ තම සන්තානයෙහි කෙලෙසුන්ගෙන් තෙත් නොවූ සැපය විඳින්නේය.

20." හෙතෙමේ ඉදිරියට යාමෙහිද, ආපසු යාමෙහිද, නුවණින් යුක්තවූයේ වෙයි. ඉදිරිපස බැලීමෙහිද හැරී බැලී මෙහිද නුවණින් යුක්තවූයේ වෙයි. අත් පා හැකිලීමෙහිද දිගු කිරීමෙහිද නුවණින් යුක්තවූයේ වෙයි. සඟල සිවුරු සහ පාත්‍රා, සිව්රු දැරීමෙහි නුවණින් යුක්තවූයේ වෙයි. අනුභව කිරීමය. පානය කිරීමය. රස විඳීමය යන මෙහිද නුවණින් යුක්තවූයේ වෙයි. මළ මූත්‍ර පහකිරීමෙහිද නුවණින් යුක්තවූයේ වෙයි. යැම්, සිටීම්,හිඳීම්, සැතපීම්, නිදි තොර කිරීම්, කථාකිරීම්, නිශ්ශබ්ද වීම් යන මෙහිද නුවණින් යුක්තවූයේ වෙයි.

' උතුම්වූ මේ සීලසමූහයෙන් යුක්තවූද, උතුම්වූ මේ ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්තවූද, මේ උතුම්වූ සතිසම්පජඤ්ඤ යෙන් යුක්තවූ ද, ඒ භික්ෂු තෙමේ කැලයද, ගහක් මුලද, පර්වතද, කඳුරැලිද, ගල් ගුහාද, සොහොන්ද, ඉතා දුරවූ කැලෑද, හිස් තැන්ද, පිදුරු ගොඩවල්ද යන මේ විවේක සෙනාසන භජනය කෙරෙයි. ඔහු පසුබත් කාලයෙහි පිණ්ඩපාත ආහාරයෙන් වැළකුණේ, පර්යංඞක බැඳ, ශරීරය කෙළින් තබා සිත අරමුණෙහි පිහිටුවා හිඳගනියි.

21. " ඔහු ස්කන්ධ ලොකයෙහි ලොභය පහකොට ලොභ රහිත සිතින් යුක්තව වාසය කෙරේ. ලොභයෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේ. සිත කෙලසන්නාවූ ක්‍රොධය පහකොට, ක්‍රොධයෙන් දුරුවූ සිත් ඇතිව වාසය කරයි. සියලු සතුන් කෙරෙහි හිතානුකම්පා ඇතිව වාසය කරයි. ක්‍රොධයෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේ. කාය චිත්ත දෙදෙනාගේ අලස බව දුරු කොට කය-සිත පිළිබඳ පහවූ අලස බව ඇත්තේ ආලොක සංඥා ඇත්තේ, සිහි ඇත්තේ, යහපත් ප්‍රඥා ඇත්තෙක්ව ථිනමිද්ධයෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේ. නොසන්සුන්කම හා පසුතැවීම දුරුකොට, සංසිඳුනු සිත් ඇතිව වාසය කෙරේ. ඇතුළත සංසිඳුනු සිත් ඇත්තේ, උද්ධච්චකුක්කුච්චයෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේ. සැකය දුරු කොට, පහකළ සැක ඇත්තේ, කුශල ධර්ම විෂයෙහි එසේද මෙසේදැයි සැක නැතිව විචිකිච්ඡාවෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේ.

' හෙතෙම සිත කිලුටු කරන්නාවූ, ප්‍රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ මේ පංචනීවරණයන් දුරුකොට,කාමයන් ගෙන් වෙන්වම අකුශල ධර්මයන්ගෙන් වෙන්වම විතර්ක සහිතවූ විචාර සහිතවූ විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සැපය ඇති ප්‍රථම ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

" මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණ තෙම විතර්ක විචාරයන්ගේ සංසිඳීමෙන් ඇතුලත පැහැදීම ඇති, හිතේ එකඟ බව ඇති, විතර්ක රහිතවූ විචාර රහිතවූ සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සැප ඇති ද්විතීය ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

" මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ප්‍රීතියෙහිද නොඇලීමෙන් උපෙක්ෂා ඇත්තේ වාසය කරයි. සිහියෙන් යුක්ත වූයේ, නුවණින් යුක්තවූයේ ශරීරයෙන් සුවය විඳින්නේද, ආර්යයෝ යම් ඒ ධ්‍යානයක් උපෙක්ෂා ඇති සිහි ඇති, සැප විහරණ ඇත්තේයයි කියද්ද, ඒ තෘතීය ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

" මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණ තෙම සැපය දුරු කිරීමෙන් ද, දුක දුරු කිරීමෙන්ද, (ධ්‍යානය ලැබීමට) පළමුව සොම්නස් දොම්නස් දෙදෙනාගේ නැසීමෙන්, දුක්ද නොවූ, සැපද නොවූ, උපෙක්ෂා සිහියෙන් පිරිසිදු බව ඇති සතරවන ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයිද,

22.' හෙතෙම ඇසින් රූපය දැක, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූප අරමුණෙහි නොඇලෙහි, අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයෙහි නොසතුටට නොපැමිණෙයි. ශරීරය පිළිබඳව සිහිය එළඹ සිටියේ, කුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම්තැනක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද, ඒ චිත්තවිමුක්තියද, ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් දනී.

හෙතෙම මෙසේ රාග ද්වෙෂ දෙකට නො පැමිණියේ, සැපවූද, දුක්වූද, උපෙක්ෂා සහගතවූද, යම්කිසි වෙදනාවක් විඳීද, ඒ වෙදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු නොවෙයිඃ සැපයයි නොකියයි. (තෘෂ්ණාවෙන්) ගැලී නොසිටියි. ඒ වෙදනාවෙන් සතුටු නොවන්නාවූ, (මගේයයි) නොකියන්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව නූපදී. ඒ තෘෂ්ණාවගේ නිරුඪවීමෙන් (නැතිවීම) උපාදාන නිරොධය වෙයි. උපාදානයන්ගේ නිරුඪ වීමෙන් භවය නිරුඪ වෙයි. භවය නිරුඪවීමෙන් ජාතිය (උත්පත්තිය) නිරුද්ධ වෙයි. ජාතිය නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා, මරණ, සොක, වැලපීම, කයෙහි දුක, සිතෙහි දුක, දැඩි වෙහෙස යන මොවුහු නිරුද්ධ (නැති) වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසිය නැති වීම වෙයි.

' හෙතෙම කණින් ශබ්දය අසා,ප්‍රිය ස්වභාව ඇති ශබ්ද යෙහි නොසතුටට නොපැමිණෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති ශබ්දයෙහි නොසතුටට නොපැමිණෙයි. ශරීරය පිළිබඳව සිහිය එළඹ සිටියේ, කුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද, ඒ චිත්තවිමුක්තියද, ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් දනී.

හෙතෙම මෙසේ රාග ද්වෙෂ දෙකට නොපැමිණියේ, සැපවූද, දුක්වූද, උපෙක්ෂා සහගතවූද යම් කිසි වෙදනාවක් විඳීද,ඒ වෙදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු නොවෙයි, සැපයයි නොකියයි. (තෘෂ්ණාවෙන්) ගැලී නොසිටියි. ඒ වෙදනාවෙන් සතුටු නොවන්නාවූ, (මගේයයි) නොකියන්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව නූපදී. ඒ තෘෂ්ණාවගේ නිරුඪ වීමෙන් (නැතිවීම) උපාදාන නිරොධය වෙයි. උපාදානයන්ගෙ නිරුඪ වීමෙන් භවය නිරුඪ වේ. භවය නිරුඪ වීමෙන් ජාතිය (උත්පත්ති) නිරුඪ වෙයි. ජාතිය නිරුඪ වීමෙන් ජාරා, මරණ, සොක, වැලපීම, කයෙහි දුක, දැඩි වෙහෙස යන මොවුහු නිරුඪ (නැති) වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසිය නැති වීම වෙයි.

" තෙතෙම නාසයෙන් ගන්ධය විඳ, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති ගන්ධයෙහි නො ඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති ගන්ධයෙහි නොසතුටට නොපැමිණෙයි. ශරීරය පිළිබඳව සිහිය එළඹ සිටියේ, කුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද, ඒ චිත්තවිමුක්තියද, ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් දනී. හෙතෙම මෙසේ රාග ද්වෙෂ දෙකට නොපැමිණියේ, සැපවූද, දුක් වූද. උපෙක්‍ෂා සහගත වූද යම් කිසි වේදනාවක් විඳීද, ඒ වෙදනාව තෘෂ්ණ වශයෙන් ගෙන සතුටු නොවෙයි. සැපයයි නොකියයි. (තෘෂ්ණාවෙන්) ගැලී නොසිටියි. ඒ වෙදනාවෙන් සතුටු නොවන්නාවූ, (මගේ යයි) නොකියන්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව නූපදී. ඒ තෘෂ්ණාවගේ නිරුඬ විමෙන් (නැතිවීම) උපාදාන නිරොධය වෙයි. උපාදානයන්ගේ නිරුඬ විමෙන් භවය නිරුඬවෙයි. භවය නිරුඬවිමෙන් ජාතිය (උත්පත්තිය) නිරුද්ධ වෙයි. ජාතිය නිරුඬ විමෙන් ජරා, මරණ, සොක, වැළපීම, කයෙහි දුක, සිතෙහි දුක, දැඩි වෙහෙස යන මොවුහු නිරුද්ධ (නැති) වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසිය නැති විම වෙයි.

23. " හෙතෙම දිවෙන් රසය විඳ, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රසයෙහි නොඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රසයෙහි නොසතුටට නොපැමිණෙයි. ශාරීරය පිළිබඳව සිහිය එළඹ සිටියේ, කුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද, ඒ චිත්ත විමුක්තියද ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් දනී.

හෙතෙම මෙසේ රාග ද්වෙෂ දෙකට නොපැමිණියේ, සැපවූද දුක් වූද උපෙක්‍ෂා සහගත වූද යම් කිසි වේදනාවක් විඳීද, ඒ වෙදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු නොවෙයි. සැපයයි නොකියයි, (තෘෂ්ණාවෙන්) ගැලී නොසිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු නොවන්නාවූ, (මගේයයි) නොකියන්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව නූපදී. ඒ තෘෂ්ණාවගේ නිරුද්ධ විමෙන් (නැතිවිම) උපාදාන නිරොධය වෙයි. උපාදානයන්ගේ නිරුද්ධ විමෙන් භවය නිරුඬ වෙයි. භවය නිරුද්ධවිමෙන් ජාතිය (උත්පත්තිය) නිරුද්ධ වෙයි. ජාතිය නිරුද්ධවිමෙන් ජාරා. මරණ, සොක, වැළපීම, කයෙහි දුක, සිතෙහි දුක, දැඩි වෙහෙස යන මොවුහු නිරුද්ධ (නැති) වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසිය නැති විම වෙයි.

24. " හෙතෙම කයින් ස්පර්ශයක් විඳ, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති ස්පර්ශයෙහි නොඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති ස්පර්ශයෙහි නොසතුටට නොපැමිණෙයි. ශරීරය පිළිබඳව සිහිය එළඹ සිටියේ, කුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද, ඒ චිත්ත විමුක්තියද ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් දනී. හෙතෙම මෙසේ රාග ද්වෙෂ දෙකට නොපැමිණියේ, සැපවූද, දුක්වූද, උපෙක්‍ෂා සහගතවූද, යම් කිසි වෙදනාවක් විඳීද, ඒ වෙදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු නොවෙයි. සැපයයි නොකියයි, (තෘෂ්ණාවෙන්) ගැලී නොසිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු නොවන්නාවූ, (මගේයයි) නොකියන්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව නුඋපදී. ඒ තෘෂ්ණාවගේ නිරුද්ධවිමෙන් (නැතිවීම) උපාදාන නිරොධය වෙයි. උපාදානයන්ගේ නිරුද්ධ වීමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙයි. භවය නිරුද්ධ වීමෙන් ජාතිය (උත්පත්තිය) නිරුද්ධ වෙයි. ජාතිය නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා, මරණ, සොක, වැළපීම, කයෙහි දුක, සිතෙහි දුක, දැඩි වෙහෙස යන මොවුහු නිරුද්ධ (නැති) වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසිය නැති වීම වෙයි.

"හෙතෙම සිතින් ධර්‍ම අරමුණක් විඳ ප්‍රිය ස්වභාව ඇති ධර්‍මයෙහි නොඇලෙයි. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති ධර්‍මයෙහි නොසතුටට නොපැමිණෙයි. ශරීරය පිළිබඳව සිහිය එළඹ සිටියේ, කුසල් සිත් ඇතිව වාසය කරයි. යම් තැනක ඔහුගේ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයෝ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වෙද්ද, ඒ චිත්ත විමුක්තියද, ප්‍රඥා විමුක්තියද ඇති සැටියෙන් දනී. හෙතෙම මෙසේ රාග වෙෂ දෙකට නොපැමිණියේ, සැපවූද, දුක්වූද, උපෙක්ෂා සහාගතවූද යම් කිසි වේදනාවක් විදීද. ඒ වෙදනාව තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන සතුටු නොවෙයි, සැපයයි නොකියයි. (තෘෂ්ණාවෙන්) ගැලී නොසිටියි. ඒ වේදනාවෙන් සතුටු නොවන්නාවූ, (මගේයයි) නොකියන්නාවූ ඔහුට තෘෂ්ණාව නුපදී. ඒ තෘෂ්ණාවගේ නිරුද්ධ විමෙන් (නැතිවිම) උපාදාන නිරොධය වෙයි. උපාදානයන්ගේ නිරුද්ධ විමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙයි. භවය නිරුද්ධ වීමෙන් ජාති (උත්පත්තිය) නිරුද්ධ වෙයි. ජාතිය නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා, මරණ, සොක, වැළපීම්, කයෙහි දුක, සිතෙහි දුක, දැඩි වෙහෙස යන මොවුහු නිරුද්ධ (නැති) වෙත්. මෙසේ මේ සියලු දුක් රාසිය නැතිවීම වෙයි.

" මහණෙනි, තොපි මා විසින් සංක්ෂෙපයෙන් දෙශනා කරනලද තෘෂ්ණාක්ෂයවිමුක්ති ධර්‍මය නිතර දරව්, කෙවට්ට පුත්‍ර වූ සාති භික්ෂුව මහත් තෘෂ්ණා නැමැති දැලෙහි තෘෂ්ණා නැමැති අවුලෙහි ගැළුණේකු කොට සලකව්.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාවට සතුටු වූහ.

අටවෙනිවූ මහා තණ්හා සංඛය සූත්‍රය නිමි. (4 – 8)